

P r e d g o v o r

U predgovoru svoje prve knjige "Evropska ekonomска zajednica - Institucije", izdate 1991. godine, autor je bio obećao da će do kraja 1992. godine, odnosno do isteka prelaznog perioda za uspostavljanje "Evrope 92", izdati ovu knjigu, koja bi sa prvom trebalo da čini jednu celinu.

Evropska ekonomска zajednica je zadati cilj ostvarila na vreme. Počev od prvog januara 1993. godine uglavnom je počelo da funkcioniše unutrašnje tržište, čime su stvorenii ekonomski preduslovi za ostvarivanje i ostalih ekonomskih i političkih ciljeva: uspostavljanje ekonomске, monetarne i političke unije. I dok je Evropska ekonomска zajednica postepenim ostvarivanjem ovog i ostalih ciljeva sve više i jače zbližavala svoje države članice u svim pogledima, u tadašnjoj SFR Jugoslaviji su se odvijali obrnuti i dramatični procesi razgradnje i rasturanja države.

Ovakva situacija u zemlji neminovno je uticala na autora, ne samo da zakasni sa obradom planiranih pitanja, već i da posumnja u svrshodnost nastavljanja samog posla. Suprotno uverenju i optimizmu koje je izrazio u prošloj knjizi o izgledima Jugoslavije da još više unapredi svoje odnose sa Evropskom ekonomskom zajednicom kako bi u doglednom vremenu postala i njen član, kasniji dogadjaji su pokazali da će se to teško ostvariti pre nego što se reše neka unutrašnja pitanja.

Na zakašnjenje su uticale i dramatične i radikalne promene u istočno-evropskim državama, kao i promene u samoj Evropskoj ekonomskoj zajednici nakon stupanja na snagu Ugovora o Evropskoj uniji i proširenja dvanaestorice na petnaestoricu odabralih. Dogadjaji su se tako brzo odigravali da ih je bilo teško ne samo izučavati, već i pratiti u uslovima svakojake izolacije u kojoj se našla Jugoslavija.

Presudni podstrek za nastavak posla učinio je boravak u Institutu za strano i medjunarodno patentno, autorsko i pravo konkurenčije u Minhenu, 1994. godine (*Max Planck Institut für aussländisches und internationales Patent-, Urheber- und Wettbewerbsrecht*) i ponovno otvaranje vrata nekikh od riznica za prikupljanje neophodne gradje. Zbog toga autor i ovom prilikom želi da izrazi svoju zahvalnost direktoru Instituta prof. dr dr h.c. Gerhardu Schrickeru i prof. dr Josephu Strausu, na odobrenoj specijalizaciji.